

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614205608
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1614205608.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a JUDr. Milana Chalupku v spore žalobcu: MARKLINE, spol. s r.o., IČO: 35 860 693, so sídlom v Bratislave, Okružná 3, zast. JUDr. Barborou Ficekovou, advokátkou v Bratislave, Žilinská 14, proti odporcovi: C. L., L.. XX.XX.XXXX, J. E. X., K. XXX/XX, o zaplatenie sumy 229 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 10. novembra 2015 č.k. 5C/596/2014-33 v znení opravného uznesenia rovnakého súdu zo dňa 15. júna 2016 č.k. 5C/596/2014-52 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** tomuto na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatenia sumy 229,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 164,00 € od 17.03.2014 (správne od 25.03.2014) do zaplatenia, súčasne žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2/Vychádzal zo zistenia, že zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 21.02.2014 žalobca ako veriteľ a žalovaný sa dohodli na poskytnutí úveru v sume 125,00 €, so splatnosťou dňa 24.03.2014, s celkovými nákladmi predstavujúcimi ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 366,2%, poplatkom za poskytnutie úveru 39,00 €. Zmluva bola uzavretá elektronicky, v súlade so žiadosťou žalovaného a rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, s ktorou žalovaný pri podaní žiadosti prejavil súhlas. Žalovaný vyplnil elektronický formulár na stránke www.pozicajko.sk, ktorý následne odoslal žalobcovi. Z elektronického bankovníctva žalobcu súd zistil, že tento vyplatil žalovanému bezhotovostným prevodom na bankový účet, ktorý žalovaný uviedol v elektronickej žiadosti, sumu 125,00 €. Žalovaný napriek riadne poskytnutému úveru, doposiaľ neuhradil žalobcovi dlžnú sumu, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. Z e-mailu žalobcu adresovaného žalovanému dňa 25.03.2014, dňa 07.04.2014, dňa 24.04.2014, dňa 30.04.2014 súd zistil, že žalobca účtoval žalovanému za prvú upomienku sumu 15,00 € (dlh spolu je v sume 179,00 €), za druhú upomienku sumu 10,00 € (dlh spolu je v sume 189,00 €), za tretiu upomienku sumu 10,00 € (dlh je v sume 199,00 €), za štvrtú upomienku sumu 30,00 € (dlh je v sume 229,00 €).

3/V prejednávanej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru predstavuje tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej rámcovej zmluvy, ktoré sú vopred pripravené. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu, absencia písomnej formy má za následok jej absolútnu neplatnosť. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie formy zmluvy, ktorú vyžaduje zákon. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by medzi ním a žalovaným bola platne uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere. Žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval, že strany sporu

uzavreli písomnú úverovú zmluvu. Okrem toho žalovaný nemal možnosť obsah zmluvy vrátane rámcovej zmluvy meniť ani do nich nijakým zásadným spôsobom zasiahnuť. Z tohto dôvodu je nutné vyhodnotiť dojednania o zmluve ako absolútne neplatné, pretože ak chcel žalovaný, aby mu bol úver poskytnutý, musel akceptovať jednotlivé zmluvné podmienky bez možnosti ich ovplyvnenia. Z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru môže žalobca uplatňovať plnenie od žalovaného, ak má nejaké vrátiť, iba z titulu bezdôvodného obohatenia (§ 457 Občianskeho zákonníka). Žalobca žalovanému reálne poskytol sumu 125,00 € (vyplýva z výpisu elektronického bankovníctva). Preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

4/O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p. žalovanému, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

5/Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. Namietal teda argumentáciu súdu o neplatnosti zmluvy o úvere, keď na túto sa nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch a jednak tento právny úkon bol uzavretý v písomnej forme - prejavy vôle žalobcu i žalovaného boli realizované elektronicky po tom, čo sa obe strany dohodli na konkrétnych podmienkach zmluvy o úvere, po uzavretí zmluvy bola zmluva o úvere odoslaná žalovanému na e-mail. Podľa žalobcu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je zmätočné, nakoľko súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil platný právny úkon ako neplatný a následne nepriznal žalobcovi ani vrátenie reálne poskytnutých finančných prostriedkov titulom bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že súd pri rozhodovaní o určitom návrhu nie je viazaný právnou kvalifikáciou strán sporu, viazaný je iba petítom. Nakoniec odvolateľ poukázal na to, že žalovaný uplatňovaný nárok nijakým spôsobom nepoprel, nespochybnil, k veci sa napriek výzve súdu vôbec nevyjadril. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie buď zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, alebo rozhodnutie zmenil a žalobe sám vyhovel.

6/Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7/Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8/Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9/Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, kde sa v zmysle § 470 ods. 1 tohto zákona uplatňuje zásada jeho okamžitej aplikability, podľa ktorej tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10/Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov ním vymedzených (379, 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

11/Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca na základe elektronickej žiadosti poskytol žalovanému úver vo výške 125,-€. Zmluva (č.l. 4) bola uzatvorená dňa 21.03.2014 na dobu určitú so splatnosťou celého úveru s príslušenstvom 23.04.2014. Vzhľadom na ust. § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. S poukazom na uvedené odvolací súd je toho názoru, že v prejednávanej veci sa nejedná o spotrebiteľský úver.

12/Podľa § 24 ods. 1 cit. zákona na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu. Hoci sa teda v súdnej veci nejedná o spotrebiteľský úver, ust. § 9 ods. 1 cit. zák. splnené byť musí.

13/Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14/Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Zákon

môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. (rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15).

15/Podľa § 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, trvanlivým médiom je každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

16/Skutočnosť, že vyhotovenie zmluvy bolo poskytnuté na trvanlivom médiu však ešte neznamená, že došlo k písomnému uzatvoreniu zmluvy. V zmysle § 40 ods. 4 OZ písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

17/Záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver, tak správny nebol, ďalší záver, že absencia písomnej formy zmluvy má za následok jej absolútnu neplatnosť, bol minimálne predčasný, vzhľadom na uvedené vyššie. Skutočne zmätočný však bol záver súdu prvej inštancie, že z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru môže žalobca uplatňovať plnenie od žalovaného, ak má nejaké vrátiť, iba z titulu bezdôvodného obohatenia (§ 457 Občianskeho zákonníka), preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Strany konania nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie. Ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Súd teda nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ale len skutkovým vymedzením v žalobe a musí si vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbehu) právnych nárokov a spomedzi viacerých vybrať správnu právnu normu.

18/Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolaciu súdu neostalo než napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť platnosť dojedanej úverovej zmluvy z hľadiska jej formy, rovnako (v prípade platnosti zmluvy) posúdiť primeranosť výšky poplatkov, ktoré žalobca od žalovaného uplatňuje v zmysle bodu 5 časť IV rámcovej zmluvy za vypracovanie a odoslanie upomienok ako sankcie spojené s nesplnením záväzku žalovaného.

19/Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

20/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).